

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง การพูดเชิญชวน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง ภาษาไทยยั่งยืน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การพูดเชิญชวน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การพูดเชิญชวน

ความหมายของการพูดเชิญชวน

การพูดเชิญชวนเป็นการพูดลักษณะหนึ่งของการพูดจูงใจ มีจุดมุ่งหมายหลักที่จะเปลี่ยนทัศนคติของผู้ฟังให้เป็นที่ไปตามแนวทางของผู้พูด การพูดลักษณะนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ศิลปะ การพูดเพื่อโน้มน้าวจิตใจของผู้ฟัง

ประเภทของการพูดเชิญชวน

๑. การพูดเชิญชวนให้ร่วมปฏิบัติทางสังคม
๒. การเชิญชวนให้ใช้บริการต่าง ๆ ซึ่งมักปรากฏในรูปแบบของการโฆษณา
๓. การเชิญชวนให้เปลี่ยนความคิดทั้งทัศนคติ

หลักการสำคัญของการพูดเชิญชวน

การพูดเชิญชวนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการในการพูด ดังนี้

๑. ผู้พูดควรตระหนักถึงหลักการพูดเชิญชวน เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ มีความต้องการที่จะฟังเรื่องราวต่อไปจนเกิดความพึงพอใจเห็นจริงตามที่พูด ทั้งนี้เพราะผู้พูดได้นำเสนอเรื่องราวอย่างมีเหตุผล มีการสร้างมโนภาพให้แก่ผู้ฟังด้วยการยกตัวอย่างหรือใช้สื่อประกอบการพูดจนผู้ฟังเห็นจริง
๒. ผู้พูดที่ดีต้องเตรียมความพร้อมที่จะพูดโดยศึกษาเรื่องราวอย่างละเอียด แสดงเหตุผลในการเชิญชวนได้อย่างถูกต้องน่าฟังและมีน้ำหนัก เพื่อให้ผู้ฟังตระหนักถึงความจริงและความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามคำเชิญชวนนั้น

๓. ผู้พูดต้องใช้น้ำเสียงและแสดงความรู้สึกที่แท้จริง มีความกระตือรือร้นที่จะพูดพร้อมทั้งใช้ท่าทางและสายตาประกอบอย่างเหมาะสม

๔. การพูดเชิญชวนที่ดีต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เป็นการเชิญชวนให้ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมิใช่เป็นการเชิญชวนในสิ่งที่ไม่ดี

๕. ผู้พูดที่ดีต้องแสดงความคิดอย่างมีเหตุผล มีความรู้กว้างขวาง นำกลวิธีการพูดลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้ฟังสนใจ

๖. พูดตามลำดับขั้นตอน โดยพิจารณาหัวข้อที่จะใช้พูดเชิญชวน กำหนดวัตถุประสงค์การพูด

๗. คำนึงว่าความรู้ประกอบ เลือกวิธีการพูด เลือกเหตุการณ์ประกอบการพูดให้เหมาะสม

